

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.249 van 25 juni 2026
in de zaak A. 241.201/XII-9555**

In zake : de BV LIFE-CARE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Geert Reniers
kantoor houdend te 3600 Genk
Jaarbeurslaan 19/31
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Sociale Zaken en Volksgezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrik De Maeyer, Daisy Daniels en Julien Jouve
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de VZW DIENST 112 LOCHRISTI
gevestigd te 9080 Lochristi
Koning-Albertlaan 21
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joyce Van Heetvelde
kantoor houdend te 9000 Gent
Citroenstraat 134

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 februari 2024, strekt tot de
nietigverklaring van:

“1. ‘het besluit van de gezondheidsinspecteurs namens de cluster West- en Oost-
Vlaanderen dd. 9 mei 2023 waarbij onder meer:
- Na analyse van de ontvangen dossiers volgende puntenweging wordt vastgesteld:
Dienst Life Care krijgt 58,7 punten op een totaal van 90, wat 65.2% betekent,

Dienst 112 Lochristi vzw krijgt 79 punten op een totaal van 90, wat 87,8% betekent.

Hieruit volgt dat dienst 112 Lochristi VZW de hoogste puntenscore behaalt in de tweede ronde en aldus door de diensten van de GI West- en Oost-Vlaanderen voorgesteld wordt als de conventiehouder van het nieuwe middel in Gent Zuid.

- Wordt aangegeven dat deze toewijzing positief werd geadviseerd door de bureauvergadering van de PCDGH Oost-Vlaanderen, in zitting samengekomen op donderdag 4 mei 2023.

- Dit besluit gestuurd wordt naar [d]e staf van FOD VVVL dienst dringende hulpverlening met de vraag dit te bekrachtigen en de conventie van start te laten gaan vanaf 1 september 2023'.

2. 'De bekrachtiging dd. 23 november 2023 van de beslissing van toewijzing van de standplaats 'aan een andere partij'".

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij het tussenarrest nr. 265.704 van 10 februari 2026 werd het debat heropend en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat gelast tot een onderzoek wat het actueel belang in hoofde van de verzoekende partij betreft.

Eerste auditeur Melissa Celis heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend. De tussenkommende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2026.

Kamervoorzitter Chantal Bamps heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Inke Dedecker, die *loco* advocaat Geert Reniers verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Julien Jouve, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Tanguy Waelkens, die *loco* advocaat Joyce Van Heetvelde verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feiten zijn uiteengezet in het tussenarrest nr. 262.522 van 28 februari 2025. Er wordt naar verwezen.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie wegens gebrek aan actueel belang in hoofde van de verzoekende partij

Vooraf

4. In het tussenarrest arrest nr. 265.704 van 10 februari 2026 waarbij het debat wordt heropend en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek naar het actueel belang in hoofde van de verzoekende partij, wordt dienaangaande het volgende overwogen:

“15. Met het voorgaande stelt de Raad van State vast dat i) de ‘Overeenkomst ambulancedienst - Dringende Geneeskundige Hulpverlening’, na de inwerkingtreding van koninklijk besluit van 4 juli 2024 (zijnde 1 september 2024), wordt vervangen door een voorlopige erkenning; ii) luidens 3bis, § 5, van de wet van 8 juli 1964, op 1 september 2024 alle overeenkomsten tot concessie, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van deze wet, alsmede alle overeenkomsten tussen de Staat en privépersonen, bedoeld in artikel 5, derde lid, zoals dit artikel van toepassing was vóór de inwerkingtreding van de wet van 14 januari 2002 van rechtswege worden opgeheven; iii) luidens de overgangsregeling voorzien in artikel 80 koninklijk besluit van 4 juli 2024, diensten die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit een ‘Overeenkomst ambulancedienst - Dringende Geneeskundige Hulpverlening’ hebben gesloten met de Belgische Staat, een voorlopige erkenning genieten voor een periode van twee jaar op voorwaarde dat deze diensten binnen een termijn van drie maanden na de inwerkingtreding van het voornoemde

koninklijk besluit een erkenningsaanvraag hebben ingediend en iv) tot de ontvangst van een volledige erkenningsaanvraag, de dienst de voorwaarden naleeft zoals vervat in de met de Belgische Staat gesloten overeenkomst.

16. Gelet op het van rechtswege opheffen op 1 september 2024 van de bestaande overeenkomsten en rekening houdende met de in artikel 80 koninklijk besluit van 4 juli 2024 voorziene overgangsmaatregel, rijst de vraag naar het actueel belang in hoofde van de verzoekende partij bij de thans aangevochten bestreden beslissingen, nu deze haar belang in het verzoekschrift, wat zij in essentie herhaalt in de memorie van wederantwoord, omschrijft als zijnde: ‘De beslissing tot toekenning van de conventie aan een andere partij dan verzoekende is nadelig voor verzoekende partij. Immers, niet alleen zal verzoekende partij daardoor geen inkomsten halen uit deze nieuwe conventie - extra conventie in regio Gent Zuid, verzoekende partij zal ook minder inkomsten halen uit haar lopende conventie vermits ritten die zij voorheen verzorgde, nu door de andere ziekenwagendienst verzorgd zullen worden.’

De verzoekende partij beoogt met het voorliggende annulatieberoep met andere woorden als voordeel te bekomen dat de conventie die aan een andere partij (zijnde de tussenkomende partij) werd toegekend, na een mogelijke vernietiging van de aangevochten beslissingen alsnog aan haar wordt toegekend.

Bij de beantwoording van de vraag naar het actueel belang zal bijgevolg rekening dienen te worden gehouden met het van rechtswege opheffen op 1 september 2024 van de bestaande overeenkomsten en met het antwoord op de vraag of de tussenkomende partij overeenkomstig de in artikel 80 van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 voorziene overgangsmaatregel om te genieten van een voorlopige erkenning voor een periode van twee jaar, binnen een termijn van drie maanden na de inwerkingtreding van het voornoemde koninklijk besluit een erkenningsaanvraag heeft ingediend, dan wel of de verzoekende partij zelf op grond van het voornoemde koninklijk besluit van 4 juli 2024 een erkenningsaanvraag heeft ingediend en desgevallend heeft bekomen.”

5. Bij schrijven van 16 februari 2026 werd door het auditoraat de volgende vraag voorgelegd aan de raadsman van de verzoekende partij:

“[Heeft] Uw cliënte, de BV LIFE-CARE, zelf op grond van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 een erkenningsaanvraag ingediend en desgevallend [...] bekomen?”

In antwoord hierop heeft de raadsman van de verzoekende partij op 20 februari 2026, de beslissing van 2 december 2024 tot voorlopige erkenning van de verzoekende partij, die ingaat vanaf 20 november 2024 en geldig is tot 20 november 2026, bezorgd, dewelke luidt:

“Erkenningsdossier
Dringende Geneeskundige Hulpverlening
Geachte dienstverantwoordelijke

Uw erkenningsdossier werd aanvaard.

Uw voorlopige erkenning gaat in vanaf 20/11/2024 en is geldig tot 20/11/2026.

Om een definitieve erkenning te verkrijgen, moet uw dienst voor het einde van deze termijn voldoen aan de normen van het KB van 4 juli 2024 tot vaststelling van de erkenningsnormen voor ambulancediensten actief binnen de dringende geneeskundige hulpverlening.

Hierbij vindt u een overzicht van het erkenningsnummer van uw dienst en uw permanenties. Voor de gegevens van voertuigen en radio's verwijzen wij naar uw erkenningsdossier. Deze gegevens zullen door ons telkens gebruikt worden ter identificatie van uw dienst, permanentie, voertuig of radio. Gelieve ze dus ter beschikking te houden van uw dienst en uw medewerkers.”

Volksgezondheid
Veiligheid van de Voedselketen
Leefmilieu

02/12/2024

Erkenningsnummer dienst	Erkenningsnummer Permanentie	Permanentienaam
458-24-01	458011-01	GENT 4
458-24-01	458012-01	GENT 5

6. Eveneens bij schrijven van 16 februari 2026 werd door het auditoraat dezelfde vraag voorgelegd aan de raadsman van de tussenkomende partij:

“[Heeft] Uw cliënte, de VZW DIENST 112 LOCHRISTI, overeenkomstig artikel 80 van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 een erkenningsaanvraag [...] ingediend?”

In antwoord hierop heeft de raadsman van de tussenkomende partij op 24 februari 2026, de beslissing van 6 mei 2025 tot voorlopige erkenning van de tussenkomende partij, die ingaat vanaf 8 oktober 2024 en geldig is tot 8 oktober 2026, bezorgd, dewelke luidt:

“Erkenningsdossier
Dringende Geneeskundige Hulpverlening
Geachte heer D.,

ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.267.249

XII-9555-5/18

Uw erkenningsdossier werd aanvaard.

Uw voorlopige erkenning gaat in vanaf 08/10/2024 en is geldig tot 08/10/2026.

Om een definitieve erkenning te verkrijgen, moet uw dienst voor het einde van deze termijn voldoen aan de normen van het KB van 4 juli 2024 tot vaststelling van de erkenningsnormen voor ambulancediensten actief binnen de dringende geneeskundige hulpverlening.

Hierbij vindt u een overzicht van het erkenningsnummer van uw dienst en uw permanenties. Voor de gegevens van voertuigen en radio's verwijzen wij naar uw erkenningsdossier. Deze gegevens zullen door ons telkens gebruikt worden ter identificatie van uw dienst, permanentie, voertuig of radio. Gelieve ze dus ter beschikking te houden van uw dienst en uw medewerkers.”

Volksgezondheid
Veiligheid van de Voedselketen
Leefmilieu

06/05/2025

Erkeningsnummer dienst	Erkeningsnummer Permanentie	Permanentienaam
402-25-01	402011-01	Lochristi 1
402-25-01	402012-01	Lochristi 2
402-25-01	402021-01	ZW Gent 7
402-25-01	402031-01	ZW Wetteren

7. In het aanvullend auditoraatsverslag wordt besloten dat de verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij het voorliggende beroep, op grond van de volgende overwegingen:

“III. ONDERZOEK NAAR HET ACTUEEL BELANG IN HOOFDE VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ

Met de bestreden beslissingen wordt de extra conventie Gent Zuid toegekend aan de tussenkomende partij, en niet aan de verzoekende partij.

De betrachting van de verzoekende partij met de gevorderde vernietiging van deze beslissingen bestaat er in wezen in om zélf, in de plaats van de tussenkomende partij, alsnog deze conventie toegekend te (kunnen) krijgen. Zoals in het tussenarrest nr. 265.704 van 10 februari 2026 wordt gesteld, is dat het voordeel dat de verzoekende partij beoogt met voorliggend annulatieberoep.

Opdat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste actueel belang bij haar beroep, is het vereist dat een vernietiging van de bestreden beslissingen haar nog steeds een direct en persoonlijk voordeel kan opleveren.

De inwilliging van haar beroep kan de verzoekende partij echter niet meer het voordeel opleveren dat zij met haar beroep beoogt doordat de kans dat de betrokken conventie na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen alsnog aan haar zou worden toegekend niet meer bestaat.

Na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen van 9 mei 2023 en 23 november 2023 verkeert de verwerende partij immers in de situatie alsof zij deze beslissingen niet zou hebben genomen. De retroactieve werking of werking *ex tunc* van een vernietigingsarrest houdt namelijk de juridische fictie in dat de vernietigde beslissingen geacht moeten worden volledig, en dus retroactief, ongedaan te zijn gemaakt en dat in het rechtsverkeer zal worden gehandeld alsof ze nooit genomen zijn. Een vernietigingsarrest brengt aldus de zaken weliswaar opnieuw in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissingen bevonden ('*status quo ante*'). Die juridische fictie reikt evenwel niet zover dat daarenboven moet worden aangenomen dat sindsdien de tijd is blijven stilstaan. Een vernietigingsarrest ontdoet de rechtsorde dan wel van onwettige beslissingen, maar kan niet het verloop van de tijd tegenhouden. Daar kan de verwerende partij – die na een eventueel vernietigingsarrest niet verplicht is een nieuwe, welbepaalde, beslissing met betrekking tot de toewijzing van de conventie te nemen die zij in het verleden al had moeten nemen – niet zomaar abstractie van maken. Zij mag zich na een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissingen dus niet gedragen alsof het nog altijd anno 2023 is. Zij moet zich na een eventueel tussengekomen vernietigingsarrest gedragen in overeenstemming met de juridische en feitelijke stand van zaken zoals die zich op heden voordoen. Zij moet met andere woorden rekening houden met de gewijzigde omstandigheden en alleszins toepassing maken van het recht zoals dat thans geldt ('*tempus regit actum*').

Welnu, sinds 1 september 2024 mag in het kader van de dringende geneeskundige hulpverlening nog uitsluitend beroep worden gedaan op door de verwerende partij erkende ambulancediensten (artikel 3bis, § 1, van de wet van 8 juli 1964 juncto artikel 89 van het koninklijk besluit van 4 juli 2024). Op die datum (1 september 2024) worden ook alle bestaande overeenkomsten met ambulancediensten van rechtswege opgeheven (artikel 3bis, § 5, van de wet van 8 juli 1964). In het koninklijk besluit van 4 juli 2024 is voorzien in een overgangsregeling (onder hoofdstuk 6): de bestaande overeenkomsten worden vervangen door een voorlopige erkenning voor een periode van twee jaar op voorwaarde dat de ambulancedienst binnen een termijn van drie maanden na 1 september 2024 een erkenningsaanvraag heeft ingediend (artikel 80 van dit koninklijk besluit).

Vanaf 1 september 2024 is er dus een systeem van erkenningen van ambulancediensten, en niet langer van een systeem van overeenkomsten met deze ambulancediensten naar aanleiding van een toewijzing van een bepaalde conventie.

Gelet op de hiervoor aangegeven juridische stand van zaken, werd – zoals aangegeven in dit auditoraatsverslag onder 'II. Procedure voor de Raad van State' – zowel de tussenkomende partij als de verzoekende partij op 16 februari 2026 door verslaggeefster in navolging van het tussenarrest nr. 265.704 van 10 februari 2026 bevraagd, en dit met het oog op het bekomen van een volledig zicht op de exacte feitelijke stand van zaken.

Uit die bevraging is gebleken dat de tussenkomende partij op 6 mei 2025 een voorlopige erkenning heeft bekomen (met 402-25-01 als erkenningsnummer dienst – 402011-01, 402012-01, 402021-01 en 402031-01 als erkenningsnummers permanentie – Lochristi 1, Lochristi 2, ZW Gent 7 en ZW Wetteren als permanentienaam), dewelke is ingegaan op 8 oktober 2024 en geldt tot 8 oktober 2026.

De verzoekende partij heeft op 2 december 2024 een voorlopige erkenning bekomen (met 458-24-01 als erkenningsnummer dienst – 458011-01 en 458012-01 als erkenningsnummers permanentie – Gent 4 en Gent 5 als permanentienaam), dewelke is ingegaan op 20 november 2024 en geldt tot 20 november 2026.

Dit alles impliceert dus dat de overeenkomst ‘Ambulancedienst Dringende Geneeskundige Hulpverlening’ met de tussenkomende partij naar aanleiding van de toewijzing met de bestreden beslissingen van de conventie Gent Zuid is opgeheven en zij thans op grond van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 over een voorlopige erkenning beschikt.

Gelet op deze juridische en feitelijke stand van zaken op vandaag anno 2026, moet worden besloten dat de verzoekende partij niet meer kan bekomen wat zij beoogt met voorliggend annulatieberoep, namelijk het alsnog zélf toegekend (kunnen) krijgen van de conventie Gent Zuid in de plaats van de tussenkomende partij. Zij getuigt derhalve niet langer van het rechtens vereiste actueel belang bij haar beroep.

Het voorliggend beroep tot nietigverklaring is om die reden dan ook onontvankelijk.”

8. In haar laatste memorie na het aanvullend verslag laat de verzoekende partij nog gelden:

“2. Verzoekende partij beschikt over het wettelijk vereiste belang

7. Verzoekende partij beschikt wel degelijk over het wettelijk vereiste belang.

8. Ten onrechte is de eerste auditeur van oordeel dat verzoekende partij niet meer kan bekomen wat zij beoogt, namelijk het alsnog toegekend krijgen van de conventie Gent Zuid in plaats van tussenkomende partij.

Zoals onder titel 1 aangegeven, heeft verzoekende partij het voorwerp van het verzoek tot nietigverklaring uitgebreid tot de voorlopige erkenning van tussenkomende partij voor de standplaats ZW Gent 7, ondergeschikt de gehele voorlopige erkenning.

Ingevolge deze uitbreiding van het verzoek, kan zij nog steeds bekomen wat zij beoogt.

9. Bovendien belangt het middel ontleend aan de onbevoegdheid van de stellers van de eerste 2 bestreden beslissingen de openbare orde aan, zodat verzoekende partij zelfs geen belang moet aantonen.”

Beoordeling

9. Gelet op artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan het beroep tot nietigverklaring bedoeld bij artikel 14 van deze wet, voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht “door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang”. Die vereiste is erop gericht de rechtszekerheid te dienen en een goede rechtsbedeling te verzekeren (RvS (A.V.) 22 maart 2019, 244.015, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR. 244.015).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: vooreerst dient zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden; voorts moet de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook (RvS (A.V.) 15 januari 2019, nr. 243.406, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR.243.406). Dit geldt evenzeer bij het aanvechten van reglementaire akten. De omstandigheid dat de verzoekende partij als gevolg van de vernietiging opnieuw een kans krijgt om haar situatie in gunstigere zin te zien beoordeeld, volstaat om het belang tot nietigverklaring te verantwoorden.

Het belang moet niet alleen bestaan bij het instellen van het beroep maar moet voortduren tot aan de sluiting van het debat (RvS (A.V.) 22 maart 2019, 244.015, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR.244.015), zonder dat de verzoekende partij noodzakelijk elk belang bij de nietigverklaring verliest wanneer zij het initiële voordeel niet meer kan ambiëren (cf. GwH 9 juli 2020, 105/2020, ECLI:BE:GHCC:2020.ARR.105, punten B.11.2. en B.12.2).

Het staat aan de Raad van State te oordelen of de verzoekende partij die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij haar beroep. De Raad van State dient er over te waken dat het belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (GwH 30 september 2010, 109/2010, ECLI:BE:GHCC:2010.ARR.109, punt B.4.3; GwH 9 juli 2020, 105/2020, ECLI:BE:GHCC:2020.ARR.105, punt B.9.3; EHRM 17 juli 2018, 5475/06, ECLI:CE:ECHR:2018:0717JUD000547506, Vermeulen/België, punten 42 e.v.).

Er is voor een verzoekende partij geen stelplicht om haar belang bij het beroep te omschrijven of toe te lichten. Echter, wordt dit belang in twijfel getrokken, dan valt het haar toe bij de eerstvolgende procedurele gelegenheid hierover opheldering te verschaffen en haar belang te staven.

Doet een verzoekende partij zulks, dan heeft zij daarmee ook de contouren geschetst waarom het haar te doen is en moet de Raad van State met die

ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.267.249
XII-9555-9/18

door de verzoekende partij vastgelegde grenzen van het gerechtelijk debat rekening houden (RvS (A.V.) 15 januari 2019, 243.406 ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR.243.406).

Voorts kan de aard van het belang weliswaar evolueren, maar een verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de gevraagde nietigverklaring haar nog een concreet, direct en persoonlijk voordeel oplevert. Onvoldoende om een nietigverklaring van de bestreden beslissing te kunnen verkrijgen, is dan ook het belang van een verzoekende partij dat in de loop van de annulatieprocedure is geëvolueerd naar nog uitsluitend een belang bij het onwettig horen verklaren van die beslissing om de toekenning van een schadevergoeding – door de rechtscollages van de rechterlijke orde, die daartoe zelf de eventuele fout van de overheid kunnen vaststellen – te faciliteren. Het voordeel moet in beginsel ook méér zijn dan de morele genoegdoening die een verzoekende partij put uit het horen onwettig verklaren van de bestreden beslissing, inzonderheid om derden aldus te overtuigen van haar initieel gelijk. Een dergelijk belang heeft een karakter dat niet valt binnen de grenzen van het belang zoals bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dat beoogde voordeel is immers niet verbonden met het verdwijnen van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer maar enkel met het horen gegrond verklaren *erga omnes* van de door de verzoekende partij aangevoerde middelen.

10. De verzoekende partij betwist enerzijds het besluit van de gezondheidsinspecteurs namens de cluster West- en Oost-Vlaanderen van 9 mei 2023 waarbij onder meer wordt vastgesteld dat i) na analyse van de ontvangen dossiers met de daaruit volgende puntenweging, de dienst 112 Lochristi vzw de hoogste puntenscore behaalt in de tweede ronde en aldus door de diensten van de GI West- en Oost-Vlaanderen voorgesteld wordt als de conventiehouders van het nieuwe middel in Gent Zuid; ii) deze toewijzing positief werd geadviseerd door de bureauvergadering van de Provinciale Commissie voor Dringende Geneeskundige Hulpverlening (PCDGH) Oost-Vlaanderen en iii) dit besluit gestuurd wordt naar de staf van FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, (FOD VVVL) dienst dringende hulpverlening met de vraag dit te bekrachtigen en de conventie van start te laten gaan vanaf 1 september 2023 en anderzijds de

ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.267.249 XII-9555-10/18

“bekrachtiging van 23 november 2023 van de beslissing van toewijzing van de standplaats ‘aan een andere partij’”.

Luidens het verzoekschrift beschikt de verzoekende partij over het vereiste belang nu de beslissing tot toekenning van de conventie aan een andere partij voor haar nadelig is. Dienaangaande laat zij verder gelden:

“Immers, niet alleen zal verzoekende partij daardoor geen inkomsten halen uit deze nieuwe conventie - extra conventie in regio Gent Zuid, verzoekende partij zal ook minder inkomsten halen uit haar lopende conventie vermits ritten die zij voorheen verzorgde, nu door de andere ziekenwagendienst verzorgd zullen worden.”

De verzoekende partij beoogt met het voorliggende annulatieberoep met andere woorden als voordeel te bekomen dat de conventie die aan een andere partij (zijnde de tussenkomende partij) werd toegekend, na een mogelijke vernietiging van de aangevochten beslissingen alsnog aan haar wordt toegekend. Te dezen omschrijft de verzoekende partij in het verzoekschrift tot nietigverklaring haar belang bij de vernietiging van de bestreden beslissingen. Aldus heeft de verzoekende partij de grenzen van de rechtsstrijd nauwkeurig afgebakend en heeft zij haar door de bestreden beslissingen vermeende veroorzaakte nadeel in wezen aangeduid.

11. Het belang moet niet alleen bestaan bij het instellen van het beroep, maar moet voortduren tot aan de sluiting van het debat.

12. Zoals in randnummer 4 reeds wordt aangegeven stelde de Raad van State in zijn tussenarrest nr. 265.704 van 10 februari 2026 vast dat i) de “Overeenkomst ambulancedienst – Dringende Geneeskundige Hulpverlening”, na de inwerkingtreding van koninklijk besluit van 4 juli 2024 (zijnde 1 september 2024), wordt vervangen door een voorlopige erkenning; ii) luidens 3*bis*, § 5, van de wet van 8 juli 1964, op 1 september 2024 alle overeenkomsten tot concessie, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van deze wet, alsmede alle overeenkomsten tussen de Staat en privépersonen, bedoeld in artikel 5, derde lid, zoals dit artikel van toepassing was vóór de inwerkingtreding van de wet van 14 januari 2002 van

rechtswege worden opgeheven; iii) luidens de overgangsregeling voorzien in artikel 80 van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 ‘tot vaststelling van de erkenningsnormen voor ambulancediensten actief binnen de dringende geneeskundige hulpverlening’ (hierna: koninklijk besluit van 4 juli 2024), diensten die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit een “Overeenkomst ambulancedienst - Dringende Geneeskundige Hulpverlening” hebben gesloten met de Belgische Staat, een voorlopige erkenning genieten voor een periode van twee jaar op voorwaarde dat deze diensten binnen een termijn van drie maanden na de inwerkingtreding van het voornoemde koninklijk besluit een erkenningsaanvraag hebben ingediend en iv) tot de ontvangst van een volledige erkenningsaanvraag, de dienst de voorwaarden naleeft zoals vervat in de met de Belgische Staat gesloten overeenkomst.

Gelet op het van rechtswege opheffen op 1 september 2024 van de bestaande overeenkomsten en rekening houdende met de in artikel 80 van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 voorziene overgangsmaatregel, genieten de diensten die op 1 september 2024 een “Overeenkomst ambulancedienst - Dringende Geneeskundige Hulpverlening” hebben met de verwerende partij, en die ten laatste drie maanden later een erkenningsaanvraag hebben ingediend, van een voorlopige erkenning, waarbij die voorlopige erkenning enkel betrekking kan hebben op de permanenties (of conventies) die in de voornoemde overeenkomst waren opgenomen als bijlagen. Te dezen beschikken de verzoekende partij en de tussenkomende partij over een voorlopige erkenning voor de permanenties die waren opgenomen in hun respectievelijke “Overeenkomst ambulancedienst - Dringende Geneeskundige Hulpverlening”. Hieruit volgt dat overeenkomstig de voornoemde overgangsregeling de inhoud van de voorlopige erkenning, die met andere woorden exclusief wordt bepaald door de inhoud van de voornoemde overeenkomst, niet kan worden gewijzigd, noch de draagwijdte ervan kan worden aangepast.

Vanuit dat oogpunt kan een vernietiging van de bestreden beslissingen de verzoekende partij niet tot voordeel strekken, nu het door haar met het voorliggende annulatieberoep beoogde voordeel, met name een wijziging in haar voordeel van de aangevochten overeenkomst, sinds de inwerkingtreding op

1 september 2024 van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 om de redenen hiervoor uiteengezet niet meer kan worden gerealiseerd.

13. De verzoekende partij verliest evenwel in dat geval, ingevolge deze gewijzigde (juridische) omstandigheid, niet noodzakelijk elk belang bij de nietigverklaring. Zoals hiervoor is aangenomen, kan de aard van het belang immers evolueren, maar dient de verzoekende partij minstens aannemelijk te maken dat de gevraagde nietigverklaring haar nog een concreet, direct en persoonlijk voordeel oplevert. Ter zake heeft zij een stelplicht. Des te meer wanneer de ontvankelijkheid van het beroep in vraag wordt gesteld, dient die partij daarover een standpunt in te nemen en de nodige verduidelijkingen bij te brengen.

14. Dienaangaande laat de verzoekende partij in haar laatste memorie na het aanvullend auditoraatsverslag in essentie gelden dat i) er in het auditoraatsverslag ten onrechte van wordt uitgegaan dat zij niet meer kan bekomen wat zij beoogt, namelijk het alsnog toegekend krijgen van de conventie Gent Zuid in plaats van de tussenkomende partij, nu zij het voorwerp van het verzoek tot nietigverklaring heeft uitgebreid tot de voorlopige erkenning van tussenkomende partij voor de standplaats ZW Gent 7, ondergeschikt de gehele voorlopige erkenning en zij ingevolge “deze uitbreiding van het verzoek”, alsnog kan bekomen wat zij beoogt en ii) het middel ontleend aan de onbevoegdheid van de stellers van de “eerste 2” bestreden beslissingen de openbare orde aanbelangt, zodat zij zelfs geen belang moet aantonen.

15. In zoverre de verzoekende partij haar actueel belang koppelt aan haar verzoek tot uitbreiding van het voorwerp van het beroep tot de voorlopige erkenning van de tussenkomende partij voor de standplaats ZW Gent 7, ondergeschikt de gehele voorlopige erkenning, kan haar standpunt niet worden bijgevalen.

Overeenkomstig artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: het algemene procedurereglement) moet het voorwerp van het beroep in het inleidend

ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.267.249 XII-9555-13/18

verzoekschrift worden aangegeven. In beginsel kan het later in het geding niet meer worden gewijzigd, nu een latere wijziging ervan niet alleen strijdig zou zijn met dit voorschrift, maar ook met het beginsel van het contradictoire debat, met de rechten van verdediging van de verwerende partij en van de belanghebbenden, kortom met een fair verloop van de rechtsstrijd. Wanneer een verzoekende partij een andere handeling wil aanvechten, dient dit in beginsel te gebeuren door een nieuw beroep in te stellen, en dit met inachtneming van de opgelegde vorm- en termijnvoorschriften.

Slechts in welbepaalde gevallen kan het beroep in de loop van het geding worden uitgebreid tot rechtshandelingen waarvan in het inleidend verzoekschrift niet de nietigverklaring werd gevorderd, doch die zeer nauw, zo niet onlosmakelijk, verbonden zijn met de bestreden akte. Het voorwerp van een beroep tot nietigverklaring kan aldus worden uitgebreid, in voorkomend geval van ambtswege, tot de handelingen die het logische en noodzakelijke gevolg van de bestreden handeling zijn. Latere, op een bestreden besluit steunende handelingen die niet het logische en noodzakelijke gevolg van dat besluit zijn, kunnen eveneens worden nietigverklaard, maar in dat geval vereist de rechtszekerheid dat ze aangevochten worden binnen de termijn die gesteld is om een beroep tot nietigverklaring in te stellen, hetzij met een verzoekschrift tot nietigverklaring, hetzij met een processtuk dat rechtsgeldig en binnen de gestelde termijn is ingediend.

De te dezen geviseerde beslissing betreft de beslissing van 6 mei 2025 tot voorlopige erkenning, die ingaat vanaf 8 oktober 2024 en geldig is tot 8 oktober 2026, van de tussenkomen partij.

Hoewel het juridisch-technisch om een nieuwe erkenning gaat, gebeurt deze voorlopige erkenning overeenkomstig de in de overgangsregeling van artikel 80 van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 voorziene bepaling, dat diensten die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit een “Overeenkomst ambulancedienst - Dringende Geneeskundige Hulpverlening” hebben gesloten met de Belgische Staat, een voorlopige erkenning genieten voor een periode van twee jaar op voorwaarde dat deze diensten binnen een termijn van drie maanden na de

inwerkingtreding van het voornoemde koninklijk besluit een erkenningsaanvraag hebben ingediend.

Zo er uit zijn aard al een nauw verband bestaat tussen de bestreden beslissingen en de beslissing van 6 mei 2025 tot voorlopige erkenning van de tussenkomende partij – het betreffen immers (voorlopige) erkenningen voor ambulancediensten actief binnen de dringende geneeskundige hulpverlening – dan is daarmee nog niet aangetoond dat de beslissing van 6 mei 2025 tot voorlopige erkenning het “logische en noodzakelijke gevolg” is van de bestreden beslissingen of daarmee “onlosmakelijk” verbonden is. De beslissing van 6 mei 2025 tot voorlopige erkenning blijkt immers zijn rechtsgrond te ontleen aan artikel 80 van het koninklijk besluit van 4 juli 2024, waarbij het voormelde koninklijk besluit de resultante vormt van een nieuwe autonome wilsuiting (en keuze) van de verwerende partij omtrent het te voeren beleid inzake de erkenningsnormen voor ambulancediensten actief binnen de dringende geneeskundige hulpverlening. Niet blijkt, noch wordt door de verzoekende partij aangetoond, dat de beslissing van 6 mei 2025 tot voorlopige erkenning van de tussenkomende partij, “noodzakelijk” of een “logisch” gevolg is van de thans bestreden beslissingen, laat staan er “onlosmakelijk” mee is verbonden. Evenzeer had de verwerende partij in een andere erkenningsregeling kunnen voorzien.

Bovendien valt het niet in te zien – en de verzoekende partij onderneemt ook geen enkele poging om zulks te verantwoorden – waarom zij niet de gelegenheid te baat heeft genomen om, zoals de algemene procedureregeling dat voorschrijft, de vernietiging van de beslissing van 6 mei 2025 tot voorlopige erkenning van de tussenkomende partij te benaarstigen met een afzonderlijk verzoekschrift. Dat geldt des te meer nu de verzoekende partij zelf op grond van de in artikel 80 van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 voorziene overgangsregeling bij beslissing van 2 december 2024 een voorlopige erkenning, ingaande vanaf 20 november 2024 en geldig tot 20 november 2026 werd toegekend en zij kon verwachten dat de tussenkomende partij, wiens door de eerste bestreden beslissing toegewezen extra conventie Gent-Zuid op 1 september 2024 van rechtswege was opgeheven, eveneens op grond van de voormelde overgangsregeling binnen een termijn van drie maanden na de inwerkingtreding

ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.267.249
XII-9555-15/18

van het koninklijk besluit van 4 juli 2024 een erkenningsaanvraag zou indienen om een voorlopige erkenning te kunnen genieten voor een periode van twee jaar.

Te dezen kan de verzoekende partij moeilijk voorhouden dat zij geen kennis had of kon hebben van de beslissing van 6 mei 2025 tot voorlopige erkenning van de tussenkomende partij, om vervolgens – zonder enige toelichting of verantwoording – alsnog de vernietiging van deze voorlopige erkenning te vragen met een pas op 30 maart 2026 ingediende laatste memorie na het aanvullend auditoraatsverslag (dat is bijna een jaar na toekenning van de voorlopige erkenning aan de tussenkomende partij).

Dienaangaande stelt de Raad van State immers vast dat het ten gevolge van haar eigen passiviteit is dat de verzoekende partij pas met het tweede aanvullend auditoraatsverslag kennis heeft genomen van de voorlopige erkenning van de tussenkomende partij van 6 mei 2025. Desbetreffend dient te worden benadrukt dat op een verzoekende partij een plicht tot waakzaamheid rust, wat impliceert dat zij het verkrijgen van de kennis van, te dezen, de voorlopige erkenning, niet naar eigen goeddunken mag uitstellen om op die manier door eigen toedoen de aanvang van de beroepstermijn bij de Raad van State te vertragen. Niet blijkt dat de verzoekende partij, gelet op de voorgaande vaststellingen, blijk heeft gegeven van enig initiatief om kennis te krijgen van een mogelijke voorlopige erkenning van de tussenkomende partij, noch toont zij aan in de onmogelijkheid te hebben verkeerd om dienaangaande de nodige initiatieven te nemen. In de gegeven omstandigheden en wegens het ontbreken van een valabele verklaring voor haar eigen stilzitten, schendt haar handelwijze de loyale procesvoering.

Het verzoek om uitbreiding is niet-ontvankelijk. Bijgevolg volstaat de daarop gesteunde argumentatie van de verzoekende partij niet om een zeker en actueel belang bij de vernietiging van de thans bestreden beslissingen te adstrueren.

16. In zoverre de verzoekende partij tot slot ter ondersteuning van haar actueel belang laat gelden dat het middel ontleend aan de onbevoegdheid van de stellers van de eerste twee bestreden beslissingen de openbare orde aanbelangt,
ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.267.249 XII-9555-16/18

zodat zij zelfs geen belang moet aantonen, kan haar argument evenmin worden bijgevalen.

Een middel van openbare orde, ontleend aan de onbevoegdheid van de stellers van de bestreden beslissingen, dat zelfs door de Raad van State ambtshalve kan worden opgeworpen en waarvoor de verzoekende partij geen belang moet aantonen kan mogelijk een weerslag hebben op de gegrondheid van het ingestelde beroep. Dit staat er niet aan in de weg dat de Raad van State vooreerst onderzoekt of het ingediende beroep op ontvankelijke wijze werd ingediend en dat, inzonderheid wat het belang in hoofde van een verzoekende partij betreft, dit belang niet alleen bestaat bij het instellen van het beroep, doch voortduurt tot aan de sluiting van het debat.

Bijgevolg volstaat de door de verzoekende partij aangevoerde argumentatie, die het belang bij het middel betreft, evenmin om een zeker en actueel belang bij het beroep tot vernietiging van de thans bestreden beslissingen aan te tonen.

17. In die omstandigheden is wat de verzoekende partij met de gevraagde nietigverklaring dan nog nastreeft niet méér dan het voordeel om derden te overtuigen van haar initieel gelijk. Een dergelijk belang heeft een karakter dat niet valt binnen de grenzen van het belang zoals bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Het aldus beoogde voordeel is immers niet verbonden met het verdwijnen van de bestreden beslissingen uit het rechtsverkeer maar enkel met het horen gegrond verklaren *erga omnes* van de door de verzoekende partij aangevoerde middelen.

18. De verzoekende partij heeft geen actueel belang meer bij het voorliggende beroep tot vernietiging.

19. Het beroep is niet-ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

3. De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op een rolrecht van 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op vijftientwintig juni tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Ann Coolsaet,	staatsraad,
bijgestaan door	
Ilse Anné,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Ilse Anné

Chantal Bamps